

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập

(Môn bài nhà nước cấp số : 716/TBTT/CHBCI)

SỐ 100

10 TỶ

TUẦN LỄ TỪ 19-2

ĐẾN 26-2-1970

CHỦ TIỆM kiêm ĐẦU BẾP : MINH VÔ

CỬA TIỆM 54 VÕ TÁNH ỚNG NÓI 24.901 — 93.801

Wason
DS 531
C7444

THỪA THẮNG XÔNG LÊN

Ít ngày gần đây, chúng ta được nghe và đọc nhiều tin tức quái gở. Hết ông nghị Fún rai xác nhận ông dân biểu Châu là nhân viên sở Đỗ Thùng đến ông ngom Peo đòi đi dân Giao Chỉ sang Mã Lai Á. Hết chuyện Mèo xía mõm vô nội bộ An Nam đến chuyện lính Ảng Kì được đòi đi la theo hồi xuất đặc biệt. Rồi chuyện « ông » Kiều Mông Thu lên tiếng, « bà » Trần Ngọc Châu thanh minh. Những tin tức trên không hấp dẫn tí ti ông cụ nào.

Đề tạo sự ngạc nhiên và hấp dẫn, chiến sĩ kinh tế, huy chương

vàng trong trận giặc Kiệt Ước là ông Phạm kim Ngọc bèn hứa hẹn 100 phần 100 tăng giá cho một số hàng hóa, đặc biệt nhất là giấy in báo. Thoát nạn Phan Xuất Quân Bình, nạn Kiệt Ước, lần này, giấy in báo khó tránh khỏi lưỡi lê của chiến sĩ Phạm Kim Ngọc. Và đó là tin « xằng xa xi on nen » của dân chúng uống la ve, nước ngọt, hút thuốc lá và dân làm báo.

Người ta chưa thể quên những « số » đặc biệt mệnh danh là Kinh Tế Tài Chính trình chiếu trên Tôi Hát Và Nói bằng tần số 9. Jack Palance Giao Chỉ

Phạm Kim Ngọc và Bob Hope An Nam Nguyễn Bích Huệ đã... điều với Quốc Hội và dân chúng rằng thì là sau trận giặc Kiệt Ước, không còn một trò nào khác nữa. Buồn thay, nguyên đơn « công dân » Nguyễn văn Chức tổng đơn kiện bị cáo « nhà nước » Phạm Kim Ngọc chưa được tòa xét xử thì chiến sĩ Kinh tế Jack Palance lại đã thừa thắng xông lên!

Chẳng hiểu sự thừa thắng xông lên của Jack Palance Giao Chỉ có gặp nhiều phản ứng phũ phàng như trong trận giặc Kiệt Ước không. Nhưng, chắc

chân, báo chí Việt Nam sẽ hung hăng con bọ xít. Ông « công dân » Nguyễn văn Chức, bắt buộc, sẽ trở nghề riêng. Cuối cùng, cả nước đều chấp nhận sau khi đọc những khẩu hiệu trấn an của Bộ Kinh Tế.

Và đó gọi là đua thần kinh tế của Giao Chỉ khốn khổ. Yên chí, không ai chết đâu mà sợ. Dưới địa ngục có chó ngao mỗi sợ, Trần thế đâu có chó ngao. Chỉ có Jack Palance thì sợ cái nỗi gì?

CON ONG

REC'D CSR

SEP 23 1970

CORNELL UNIVERSITY LIBRARY

NÓI CHUYỆN VỚI ÔNG GIÁO DỤC

Kính A Hàm có câu :

*Cái này có thì cái kia có
Cái này sinh thì cái kia sinh
Cái này không thì cái kia không
Cái này diệt thì cái kia diệt*

Thực là bó buộc tuyệt vời cho Nhà Bếp soi mắt chỉ tên những người ngòm, những nghịch lý; không những thế, Nhà Bếp lại còn nương vào câu kinh trên mà bốc thuốc cho đời khiến chỉ còn người mà không còn ngòm, và chuyện nghịch lý thành hợp lý.

A đi đã Phật, vậy thời đầu năm chớ này Nhà Bếp thoát hãy tính chuyện đổi lập với bộ môn Giáo Dục của nhà nước đã.

Vì sao lại đổi lập với bộ môn giáo dục của nhà nước trước tiên? Giản dị lắm chỉ vì *vạn sự xuất vô nhân*. Cán bộ ở muôn ngàn ngành trong xã hội Giao Chỉ nhà kể từ các ông nguyên thủ quốc gia, phó nguyên thủ quốc gia đến chú chuyên viên quen hỏi ai là không qua lò đào tạo của giáo dục? Hơn nữa giáo dục là đầu tư trí óc vào công cuộc kiến thiết quốc gia! Đầu tư tiền của vào xí nghiệp buôn nào chỉ một hai năm sau là đã thấy rõ kết quả lỗ lãi, đầu tư trí thức trong công cuộc giáo dục là phải tiền liệu cả mười năm, hai mươi năm để chuẩn bị cung cấp cán bộ đúng thời và đúng mức ở mọi ngành kiến thiết và phát triển. Vì vậy mà trong lãnh vực giáo dục lãnh đạo gà mờ chẳng khác lái con tàu giữa biển sương mù mà địa bàn đã chẳng có, hệ thống điện cũng đi đong.

Một quái thai giáo dục

Trong hệ thống giáo dục thì ngành sư phạm là điểm trọng yếu sinh tử vì đây là nơi đào tạo ra các bậc thầy ở mọi môn và mọi cấp. Nơi đây phải là nơi tập trung xương của xương, tủy của tủy, óc của óc, máu của máu. Nói tóm lại nơi đây chính là cái nôi của giáo dục.

Như vậy thì Nhà Bếp còn đợi gì mà không đổi lập với Đại Học Sư Phạm Saigon mà khoa trưởng là ông Trần Văn Tấn. Thật ra thì ông Tấn kiêm nhiệm nhiều chức tước lắm lắm. Giữ cho đúng lễ kể từ chức tước chính yếu đến chức tước thứ yếu do ông kiêm nhiệm thì chúng ta phải nói như sau :

Trần Văn Tấn, Phó Viện Trưởng Viện Đại Học Saigon, kiêm Khoa Trưởng Đại Học Sư Phạm Saigon, kiêm Tổng Thư Ký Ủy ban Cải tổ Đại Học, kiêm chủ tịch Ủy ban cải tổ sư phạm mọi ngành toàn quốc, kiêm Phó chủ tịch Ủy ban Cải tổ Trung học, kiêm chủ tịch Hội Đồng Giám Khảo sách Giáo Khoa, kiêm hội viên Hội đồng cứu xét học bổng và du học, kiêm Ủy viên thường vụ Tổ chức Tổng trưởng Giáo dục Đông Nam Á, kiêm Cố vấn Xã hội Giáo Dục phủ Thủ Tướng (thời Trần Văn Hương).

CON ONG TRANG 2

Ấy đó, trong ngàn nhiệm vụ kiêm nhiệm ông Tấn mới dứt cố nhiệm vụ cuối cùng, cố vấn xã hội phủ thủ tướng, vì một lẽ đơn giản là ông già gân không còn ngồi ở ghế thủ tướng nữa.

Kiểm nhiệm ngàn nhiệm vụ có thể làm ngợp thờ một thiên tài kim cổ Lêonard de Vinci. Ông Trần Văn Tấn có phải cố thiên tài Lêonard de Vinci? Để rồi đây chúng ta sẽ kiểm điểm việc làm của ông.

Kiểm nhiệm ngàn nhiệm vụ có thể làm xum lưng một con lạc đà cổ bự. Ông Trần Văn Tấn khỏe hơn lạc đà, điều đó là cái chắc, bởi vì hiện giờ ông vẫn yêng dững kiêm nhiệm không hề tỏ một chút gì là bối rối cả.

Chức Phó Viện Trưởng Viện Đại Học Saigon là chức mới được phủ thủ tướng thiết lập nên ông cũng chỉ mới được bổ nhậm vào nhiệm vụ này có mấy tháng nay; nhưng chức Khoa trưởng Đại Học Sư Phạm Saigon thì ông được bổ nhiệm từ năm 1963, và như trên đã nói Đại Học Sư Phạm là cái nôi của giáo dục, vậy chúng ta thử xét trong bảy năm qua thiên tài Trần Văn Tấn đã thực hiện được những gì cho cái nôi của giáo dục đó.

Những thành tích giáo dục của thiên tài Trần Văn Tấn

KỶ THỊ TRƯỜNG CÔNG VỚI TRƯỜNG TƯ :

Trong việc thành lập Trung Tâm Tu Nghiệp Giáo Chức Trung Học tại Đà Lạt, ông Trần Văn Tấn với tư cách đại diện bộ Giáo Dục trong phiên họp với các khoa trưởng Đại Học Sư Phạm và cơ quan viện trợ Mỹ đã cương quyết khước từ không cho các giáo chức trung học tự thực được tham dự việc tu nghiệp, trong khi đó sĩ số học sinh trung học tự thực chiếm 2/3 tổng số trung học toàn quốc.

CHƯƠNG TRÌNH DẠY Ở ĐẠI HỌC SƯ PHẠM SAIGON VẤN Y NGUYÊN VỀ QUÊ QUẠT THIÊN TIÊN BẤT TỨC :

Nước nhà có bốn trường Đại Học Sư Phạm : Huế, Đà Lạt, Cần Thơ và Saigon, thì ba trường trên đã phần nào cố gắng sửa đổi chương trình để cập nhật hóa tinh thần giáo dục mới. Đặc biệt Đại học Sư Phạm Đà Lạt đã cố gắng quân bình hóa được số giờ học giữa Môn Học (subject matter) và Kiến Thức Giáo Dục Chuyên Môn (professional education). Riêng Đại Học Sư Phạm Saigon vẫn giữ nguyên chương trình huấn luyện nặng về chữ nghĩa cũ; trên 24 giờ học hàng tuần chỉ có khoảng 6 giờ học sơ sài về chuyên nghiệp giáo dục (nghĩa là chỉ có 1/4 tổng số giờ học). Khổ cái là ngày nay ai cũng hiểu rằng môn học chỉ mới giúp giáo chức tương lai thành thợ dạy chứ chưa đủ để giúp giáo chức thành một cán bộ giáo dục đầy đủ theo đúng ý nghĩa thiêng liêng của nó. Phải được trang bị đầy đủ kiến thức để khi ra trường có đủ khả năng đào tạo đám hậu sinh thành con người mới xứng danh là giáo dục!

Nếu trường Sư Phạm Saigon (nơi đào tạo các giáo chức tiểu học) có trường Sư Phạm Thực Hành để các giáo sinh thực tập, thì Đại Học Sư Phạm Saigon cũng có trường Trung Học Tổng Hợp Kiểu Mẫu Thủ Đức làm vườn vòm cây cho các giáo chức trung học tương lai. Nhưng có điều cực kỳ khôi hài là thầy kể cho trường Trung Học Tổng Hợp Kiểu Mẫu năm chèn ềnh ềnh đây, chương trình giảng huấn của Đại Học Sư Phạm Saigon từ sáu bảy năm nay chưa từng bắt đầu đào tạo giáo sư trung học tổng hợp. Khoa trưởng Sư Phạm mà vô sư phạm, phi sư phạm như thế thì thấy mẹ cho ngành giáo dục rồi còn gì!

MẶC CẢM NGHỀ NGHIỆP HAY KỶ THỊ NGHỀ NGHIỆP?

Kẻ sĩ Giao Chỉ vào cái thời đồn mạt này thiếu gì vị được học bổng xuất ngoại du học, tới khi thành tài bèn ở lý nước ngoài mà viện trợ lại cái trí thức chuyên môn thành tựu của mình (thực là nước chảy chỗ trũng!) Như vậy vừa xa được cái đất nước hủi cùi hủi cụt về chiến tranh này, vừa được linh lương cao (lương công chức Giao Chỉ thì cường quốc nào trên thế giới mà dám so sánh với, nhất là kể từ ngày có thêm thuế kiểm soát của ông Tổng Tể Phạm Kim Ngọc). Tuy nhiên cũng không thiếu những kẻ sĩ còn giữ được khí khái vật coi khinh đô la Mỹ, học thành tài thì về quê mẹ những mong được phục vụ theo đúng khả năng chuyên môn để làm thom quê mẹ. Những kẻ sĩ loại này thực xứng đáng được ngồi ngang hàng với chó trong câu nói cửa miệng của dân Giao Chỉ nhà : *« con không chê cha mẹ khó, chỉ không chê chủ nghèo »*. Ông tiến sĩ giáo dục người thấp tài cao Nguyễn Quý Bằng cũng thuộc loại kẻ sĩ này. Giật được mảnh bằng Tiến sĩ giáo dục chuyên về Sư Phạm năm 1967 tại Mỹ hôm trước, ngay hôm sau ông Bằng hăm hở lên đường về nước. Về tới nước ông Bằng hăm hở đệ đơn tít xuyết xin dạy cho trường Đại Học Sư Phạm Saigon. Tiến sĩ Sư Phạm mà xin dạy ở Đại Học Sư Phạm thì thực là *Châu Trần còn có Châu Trần nào hơn*. Ấy thế mà ông Khoa trưởng Trần Văn Tấn đâu có thêm nhận, ngài khước từ viện cớ là Đại Học Sư Phạm đã... đủ giáo sư.

Việc cấp học bổng cử người đi ngoại quốc để đào tạo nhân tài chuyên môn đó là việc ký kết giữa hai chính phủ Việt—Mỹ, và cả hai chính phủ cùng nại lưng ra đài thọ mọi phí tổn cho đấng sư được đào tạo. Khi đào tạo xong về nước mà được đãi ngộ theo kiểu ông Khoa trưởng Đại Học Sư Phạm đãi ngộ kẻ sĩ Nguyễn Quý Bằng thì thực là ông Khoa trưởng Đại Học Sư Phạm đã cấp thêm chính nghĩa cho loài kẻ sĩ học thành tài rồi ở li ngoại quốc.

Phái đoàn dân biểu Dương Minh Kinh và phái đoàn viện Quốc Gia Hành Chánh Nguyễn Ngọc Văn năm ngoái sang công du Mỹ khi tới thăm các trường đại học Tennessee, trường đại học Illinois, và trường đại học Sacramento (California) đều chứng kiến thái độ ngạc nhiên của một số giáo sư giảng huấn tại các đại học đó về trường hợp ông Bằng. Thực ra họ cũng chỉ dám rụt rè bày tỏ sự ngạc nhiên của họ, chứ họ cũng biết phận làm, biết phận là một nước có ba trăm năm văn hiến thì sao hiểu nổi sự khước mắc trong việc sử dụng nhân tài của một sứ mạng nặng trên bốn ngàn năm văn hiến.

Đây là trường hợp ông Tiến sĩ Sư Phạm Bằng còn biết bao nhiêu Cao Học giáo dục khác, kẻ thi chuyên về Quản trị học đường, kẻ thi chuyên về Khoa Học Xã Hội, kẻ thi chuyên về Chương trình Học đường... nhưng đến như cố tiến sĩ sư phạm mà còn chẳng được ngài khoa trưởng dùng thì sức mấy mà cố Cao Học được ngài chiếu cố. Xin hãy cứ nhìn vào phòng Nghiên Cứu trên Tổng Nha cùng một vài phòng khác, có thiếu gì những ông Cao Học giáo dục ngồi ngáp ruồi ở đó. Một số Cao Học giáo dục thì lang bạt đi các ngành khác, làm việc chéo cẳng ngỗng y như trường hợp ông Trần Văn Tấn tiến sĩ Toán, ngồi làm Khoa Trưởng Đại Học Sư Phạm. Một vài anh Cao Học giáo dục khác đành xoay ra dạy Anh văn kiếm sống qua ngày.

Thiên hạ cứ cho rằng vì ông Tấn tiến sĩ Toán mà lại chéo cẳng ngỗng làm Khoa trưởng Sư phạm, nên ông không tra những anh chuyên về sư phạm thực sự, bởi như vậy thì còn gì là thể thống của kẻ... mửa đất vườn hoang nữa!

●●●

ĐẦU NĂM GIÔNG TỐ

THƯƠNG   SINH   KHAI   BÚT   ĐẦU   NĂM   CHÓ   ĐỀ

Tôi chỉ thuộc có hai câu thơ của Đông Hồ :

*Làm chi xuân một lần khai bút
Bút đã khai từ thiên địa khai*

Và tôi lấy làm thích thú hai câu này mỗi dịp xuân về. Nếu cuộc đời không có mùa xuân, tôi chắc rằng sẽ quên Đông Hồ. Rất may, mãi mãi, cuộc đời còn mùa xuân và tôi còn được sống để làm nghề viết lách nên vẫn nhớ Đông Hồ. Chỉ tiếc Đông Hồ tiên sinh sớm quy tiên, không kịp hưởng mùa xuân « *Thịnh Đường* » thứ hai trong đời ông. Thôi, tiên sinh quy tiên là may. Nếu tiên sinh không « *về quê* » vội, cuối năm con gà, tiên sinh lại vào Dinh Độc Lập để tập trình diễn « *nghiêm, nhìn đằng trước thẳng, cúi đầu, hướng, bái* »... thì tiên sinh sẽ ngậm ngùi nơi chín suối. Có đứa hậu bối tán láo. Rằng Văn Hóa linh thiêng. Cụ nào « *bốc xê la bút* » với cái ý khinh nhờn Văn Hóa, cụ ấy, bắt buộc, sẽ về miền Cực Lạc. Đông Hồ tiên sinh, năm kia, ngất một cánh đào nơi bệ rồng, lại khăn áo chỉnh tề, quạt lông phe phẩy dáng dấp rất tiên phong đạo cốt, quên bồng thực tại phối hợp nghệ thuật mà đi một đường « *Tịnh Đường* » ngất ngư. Khiến Cao Lực Sĩ dưới diềm chừa lời Lý Bạch ra chất vấn : « *Mày coi, có kẻ quyền quý nào cỡi giấy, mài mực cho Đông Hồ mài thi đầu !* » Lý Bạch buồn tình, mời Đông Hồ tiên sinh lên « *trên ấy* » để bàn luận về thực chất của... Thịnh Đường!

Dù sao, tôi cứ thuộc nời hai câu thơ của Đông Hồ tiên sinh. Cái hạng tôi, hậu sinh khả ố, cảm nời thơ Đông Hồ đến thuộc lòng, cũng là một sự lạ lùng đáng khen ngợi. Tôi có quyền khen những người lớp tuổi tôi. Thử hỏi cụ Lăng Nhân Phùng Tất Đắc có « *can đảm* » thuộc thơ Thanh Tâm Tuyền không ? Trờ lại hai câu thơ của Đông Hồ mà tôi thích thú. Tôi đã đọc lớn mỗi dịp Tết nhất, khi có ai hỏi tôi : « *Thế nào, đầu năm khai bút chưa ?* »

Năm nay, ngày mồng một là ngày sát chủ. Người bạn tôi nhờ xông nhà từ chối xông nhà buổi sáng. Anh bảo chỉ có giờ tí là tốt. Hóa cho nên, khi ông bạn gà gáy câu nào nùng « *Ờ e Rô be đánh đu Tạc giảng nhây đừ...* » thì tôi bèn nhắc tờ lô phen mà mời mọc người bạn Phúc Lộc Thọ đến xông nhà giờ tí. Thủ tục linh kính xảy ra mất một tiếng. Định vào bản khai bút cuốn I *Giông tố mới* có cái tên *Cổ Đuôi Chó*, nhưng buồn ngủ quá, ngủ bồng đi.

Sáng sau, nại có ngày sát chủ, ngủ li bì. Mồng hai phục vụ nời li xỉ của con và công cuộc chúc tết bà con của vợ. Mồng ba, chưa xúc miệng, ông Ngọc Linh đã gọi giây nói dục « *một cõi thiên thai* ». Đành ra đi. Viết qua quýt một kỳ phôi ơ tông, bắt quản lý mừng tuổi năm xín. Rồi vô ông ký giả Lô Răng lập sông mừng con chó. Ngồi gầy xương sống từ hai đến mười hai giờ đêm vô được có ba choạc. Bài đầu năm toàn nhờ... Bồi mà ăn. Ba Bồi. Mua bồi suốt thượng. Lên. Mua bồi suốt hạ. Lên. Bồi lên phong phúc. Đoán bài mới vỡ lẽ, số mình năm nay còn thịnh bồi, tức là cung nó bực khổ nạn còn phải hầu hạ người... thiên hạ !

Cứ nghĩ chuyện bói bài, chẳng thiết

làm ăn. Do đó, tân niên « *xốt tề* » một kỳ báo. Thành cái lờ rờ. Đầu năm khi, nghỉ viết. Đầu năm gà, nghỉ viết. Đầu năm chó, nghỉ viết. Chưa từng có đầu năm nào nhìn mặt chủ nhiệm mà mình cười duyên đáng nời một phát. Đời bảo mình đa tài đa tật. Mình tự nghĩ đêch có tí tài nào. Thành thử, đa tật là hốc hác. Ôi, những kẻ ưa ngoác miệng xỉ và Khổng Tử ham miếng thịt, ta bắt đầu lợm giọng rồi. Thiếu một cút rượu, có kẻ giả đồ bất mãn. Thêm một chút đình chung, nhiều thẳng biện bác lý do. Có lẽ mình đến phải mua gà sấm lễ đến ra mắt Thầy Khóa Tư để ông này dạy... phú mới được. Phú là tới nhất của nền chủi bói hôm nay,

Nghĩ cái vụ... thịnh bồi năm chó, đâm ra thương đời mà phát ốm. Ba lần cầm viết *Cổ Đuôi Chó*, khoe với mình « *Độc giả tri kỷ của ta sẽ phải vừa lòng Giông Tố Mới* ! » Nhưng cầm bút, chẳng hề hạn cái con mẹ gì cả mà nước mắt cứ ứa ra. Thì ra năm nay ta đã ba mươi sáu tuổi Nghe nói, Thanh Nam năm nay bốn mươi Nó thương tuổi 40 của nó, làm bài « *hành* » đăng trên *Khởi Hành*. Anh em bảo cảm khái ra rít. Cu cậu bỏ đi hai đoạn, một nhắc tới Phù Dung và một Bạch Quyên. Còn lại, « *vợ thà coi như lá bay* », nó chỉ nói về bạn về rượu và về những nước cờ đánh sai suốt 40 năm làm người ! Ta, năm nay, 36 tuổi, khổ sở từ lọt lòng mẹ đến ngày khăn gói quả mướp giang hồ. Long đong 6 năm ròng rã. Khi ta nhập tịch làng văn, văn chương nó đái ngộ ta. Ấy vậy mà ta cũng cảm thấy đánh sai vô khối nước cờ trong đời ta. Ta vẫn mơ ước « *xin đi lại từ đầu* ». Ông Phạm Duy ơi, nghe bài *Kỷ niệm* của ông, tôi bỗng lại yêu ông đêch chịu nời:

*Cho tôi lại ngày nào
Trăng lên bằng ngọn cau
Mẹ tôi ngồi khâu áo
Bên cây đèn dầu hao
Cha tôi ngồi xem báo
Phố xá có trăng sao
...
Cho tôi lại nhà trường
Bao nhiêu là người thương
Không ai thù ai oán
Ai cũng bảo tôi ngoan
Tôi thương thầy tôi lắm*

Mồng một Tết nghe Thái Thanh — Anh Ngọc và « *toàn ban* » hợp ca *Kỷ niệm* tôi thêm « *đi lại từ đầu* » quá. Ôi, nếu xin đi được lại từ đầu, tôi sẽ cóc ham viết văn Mà chỉ mơ ước có cái xe bán kẹo trước cổng trường nữ trung học. Tôi bán kẹo cho các em. Các em ăn kẹo ngọt giọng sẽ nhớ tôi đời đời. Các em yên chí, chưa có thằng bán kẹo trước cổng trường nào khổ nạn cả. Và nó sẽ không mại « *êch xai tính số cô lét* » cho các em đâu !

Thương mình phát ốm. Thương kỷ niệm ốm nặng hơn. Thế là « *Ốm và đau mắt* », như Trần Tế Xương.
Mãi mồng sáu mới đọc báo cũ

những người *không lờ* bạn cũ của tôi, nay đã trở thành những Hùng Cường, Bạch Tuyết của báo giới. Các bạn tôi vùng lên, mở kỷ nguyên mới cho sự chỉ địa của chủ báo. Tôi nhờ các bạn tôi mà viết « *phôi ơ tông* » lem nhem được trả 30 ngàn tháng thứ nhất (kể cả năm ngàn mừng tuổi). Người bạn từng nằm ôm ấp, an ủi tôi những ngày tôi tuyệt vọng là ông Kiều Phong luận về ông Văn Hóa Cái Chảo thật tuyệt vời. Thấy bạn mình bỏ sở trường bước vào sở đoán mà thành công lẫy lừng, tôi vui lắm. Nhưng, không hiểu tại sao tôi cứ cóc thích bạn tôi anh đứng tiến lên con đường nghị luận tội lỗi thiên hạ. Bạn tôi ơi, bạn hãy bi thử tôi là kẻ đố kỵ, ghen tài bạn đi. Mai này, khi muốn dứt bỏ cái nghiệp chủi bói hôm nay, bạn sẽ thương tôi. Ta có thể sống bằng những sáng tác công phu của ta ; ta đã thề lên thề xuống là mặc cha bọn cày cáo cho Phật, Chúa, Mồ ha mét, Bà Hai tôn giáo hoàn cầu phán xét chúng nó; ta đã từng ghê tởm cái bút ta cầm tay trái... Ấy vậy mà ta lại đành tập Kiều « *Răng, quen mắt nét đi rồi...* »

Hỡi người bạn *Đại Dân Tộc* của tôi, hỡi ông Tư Trời Biển xa vắng lâu ngày, cái lời tiên tri « *Kiều không thể bỏ được Tú Bà* » của quý bạn thật là cảm khái. Ước ao có dịp ta cùng một ly cối la ve, mặt ấy nhìn mặt này để tỏ tình bạn dung, đoàn kết thì cảm động biết mấy.

Báo của người *không lờ*, bạn của tôi, còn có cái mục phỏng vấn cụ cựu quốc trưởng Phan Khắc Sửu. Cụ Sửu đã khóc đổ hoe con mắt khi nhắc tới công cuộc làm cách mạng chống Tổng Thống Diệm của cụ. Những giọt nước mắt của cụ Sửu đúng là những giọt ngọc. Báo của bạn tôi không giải thích tại sao cụ Sửu lại khóc. Nhưng tôi dám quyết đoán rằng cụ Sửu khóc vì cụ vừa chợt thấy chiếc lá rụng vèo ngoài sân của Tân Đà vào lúc xế hoàng hôn của đời cụ. Phạm Lãi còn biết vái lạy cái đầu lâu của kẻ thù Ngũ Viên thì cụ Sửu cũng có quyền khóc thương cụ Diệm và sự nghiệp cứu quốc kiến quốc dở dang của cụ Diệm.

Và tôi, cái thằng tôi thất phu, Tây tự chia véc bờ « *aller* » chưa đủ tăng đủ một; Mỹ tự chỉ biết chửi thề mỗi tiếng « *son of bitch* » ; Hán tự thì mới học ông Đào Mộng Nam được bài đầu đã xếp sách, nhất như cây nhưng thích học thói Nễ Hành ; thêm đóp nho Pháp táo Mèo nhưng vẫn giả đồ noi gương Bá Di, Thúc Tề chê thóc nhà Chu; viết lách bần thủ mà cứ ngỡ văn chương mình cái ác thành thiện, tại sao tôi không có quyền nhò lệ thương « *vua, quan, sĩ, thứ dân trong nước* » Vì xét rằng chưa anh nào « *được cho ra cái giống người* » cả !

Xin ơn trên phù hộ... tôi.

(16-2-70)

CÓ LOẠI THAI CẦN PHẢI NGỪA,

TIN... ĐỘC

★ HOANG NHAM Thâu lượm

NƯỚC ANAM SẮP KHẮM KHÁ TO Nhờ khai thác nền... nhà Thờ

• CÁC CHUYÊN VIÊN CHO THUÊ... LÁ ĐÀ SẼ THÀNH CÔNG CHỨC HẾT TRỢI

SÈ GHÈNH.— Mới đây, ông Tổng Trưởng Xã Hội lại làm xôn xao dư luận, khi tiết lộ Tổng Thống đã chấp thuận cho Bộ Xã Hội độc quyền khai thác nền cờ bịch dĩ điểm và nhầy-dầm của nước nhà. Theo ông Tổng, nhờ thế mỗi năm NSQG sẽ lời hàng tỷ bạc.

Về nền cờ bịch, ông Tổng Trưởng cho biết nhà nước sẽ mở một loại "Casino hạng chích" theo đúng tiêu chuẩn của những sòng cờ bịch quốc tế.

YKCO

THỐNG NHẤT

Mới đây TT Huyền Quang, Tổng thư ký viện Hóa Đạo Ấn Quang thuộc giáo Hội PGVN THỐNG NHẤT đã tuyên bố rằng «không ai có quyền cấm phạt giáo làm chính trị, đem lại hòa bình hạn h phúc cho toàn dân và... THỐNG NHẤT đất nước.»

Khi nói ra như thế, chắc là TT Huyền Quang đã muốn làm chính trị, hoặc đang làm chính trị.

Thế thì qui hóa quá!

Chính trị vốn là một sinh hoạt rất bản. Bằng có là hầu hết những nhân vật mang nhãn hiệu chính khách đều bị xỉ vả. Và bằng có hùng hồn hơn nữa là chính Tổng Thống Thiệu cũng phải chửi không dám nhận mình làm chính trị.

Nay TT Huyền Quang lại nhất định làm chính trị, chưa biết chừng nhờ thế mà chính trị trở nên... sạch.

Được gần một vị chân tu, làm gì mà chính trị nó chả giác ngộ. Tục ngữ đã có câu «gần mực thì đen, gần đèn thì sáng».

Trong khi đó—tức là trước hoặc sau 1 ngày, hay có thể là cùng một lúc với lời tuyên bố trên được đưa ra—phái đoàn Phật Giáo PSXH của khối Phật giáo Thống Nhất VNQT ra Đà Nẵng để lập cơ sở thì đã bị khối Phật giáo

CON ONG TRANG ▲

Về nền kỹ nghệ nhà thờ, theo ý ông Tổng Xã, thì nhà nước sẽ... «công quản hóa» việc khai thác lá đà. Do đó, các em chuyên cho thuê lá đà mai này sẽ trở thành những công chức gương mẫu của Bộ Xã Hội. Và nền nhầy-dầm cũng vậy, sẽ được đặt dưới quyền khai thác của Bộ.

Đây là một cuộc cách mạng vĩ đại do ngài Tổng Xã đề xướng. Xã hội mình hết chuyện cần lo rồi, nên Ngài Tổng Xã phải nghĩ tới vấn đề cách mạng nền nhà thờ là

Thống Nhất Ấn Quang làm khó dễ, và dọa nạt rằng «nếu cho phép giáo gian lập cơ sở thì chính quyền phải chịu trách nhiệm về mọi đáng tiếc xảy ra.»

Tỉnh Giáo Hội PG Đà Nẵng (dưới quyền lãnh đạo của khối Á.Q) còn tỏ chức biểu tình để biểu dương lực lượng. Thật là hoan hỉ.

Thì ra chúng ta có đến những 2 PGVN... Thống nhất và, hai khối PGVN này đang chống báng nhau kịch liệt, nhưng lại vẫn là PGVN...

Thống Nhất những nước khác kể cả hai PG lạc hậu, chậm tiến, bé bằng cái lỗ mũi như Cao Man và Lào cũng làm chó gì có.

Quả là tốt đẹp nhất thế giới! Phật tử chúng ta đáng lấy đó làm một sự hãnh diện

Trở lại vấn đề làm chính trị của TT Huyền Quang, một trong hai mục đích làm chính trị của thượng tọa là... thống nhất đất nước...

Nhưng cứ theo như chỉ «hướng thống nhất của GHPG VN» thì đất nước chúng ta như thế này đúng là đang thống nhất rồi. Thượng tọa tội gì mà còn phải làm chính trị cho nó mệt xác.

Hay là Thượng Tọa định áp dụng theo cái thành ngữ VN: «Hãy làm cái gì ta nói, đừng làm cái gì... ta làm?»

Nếu đúng là như thế, thì bọn Con Ong, vốn ngu dốt, chả dám làm bần,

đúng lắm.

Theo nguyên tắc, công chức thì phải có ngạch trật đảng hoàng. Do đó một qui chế công chức riêng biệt cho nền nhà thờ sẽ được soạn thảo gấp rút. Chức vụ sẽ được căn cứ trên khả năng chuyên môn, và thâm niên... dăm vụ.

Chẳng hạn, em nào có khả năng một ngày «đi» 5c «saut», và có ít nhất 8 năm dăm vụ, có thể được cử giữ chức chủ sự v.v...

Với cuộc cách mạng vĩ đại này, nước nhà chắc chắn sẽ vượt lên, không mấy chốc mà vượt xa các nước tiền tiến về ngành... nhà thờ trên thế giới.

NÓI LẠI CHO RÕ VỀ 1 DB

Hôm vừa qua, L.S. Bùi Chánh Thời gọi điện thoại tới tòa soạn báo cho biết ông được một vị Dân Biểu thuê kiến bon Con Ong đã dăm mớ tới ông trong số báo 91.

LS Thời cho biết DB Trương Vi Trí đòi kiến bon Con Ong vì bon này đã «nói sai sự thật về ông». HN được lệnh của chủ tiệm, vội xem lại bài viết, thì thấy quả có 1 chi tiết sai.

Bài viết rằng ông DB nộp đơn ở văn phòng HV xin xuất ngoại, mang theo cả vợ và thư ký riêng. Ngoài ra vị DB cũng đòi lập thành phái đoàn để có thể được đi 2000 đô la với giá chính thức, mặc dù quốc gia bạn không hề mời... 1 phái đoàn HV.

Và các chi tiết sai là: ông DB này không hề xin mang theo thư ký riêng. Chỉ xin mang theo vợ.

Đơn xin mang theo thư ký riêng là của một dân biểu khác. Vậy xin nói lại cho rõ, đồng thời long trọng tạ lỗi cùng ông DB kể trên. Thành thật cảm ơn LS Thời cũng như các L.S Mai Văn Đại, Lý Quốc Sinh, Trần Tấn Thái, Trần Văn Tuyên, Dương Tấn Trương v.v... đã có nhiều thiện cảm với nhóm C.O. vì là 1 tờ báo trào phúng không sao tránh khỏi đụng chạm nhất là đối với quý vị có quyền thế.

phải phá ngay tức xuyt

• CHÍNH VÌ KHÔNG CHỊU NGỪA, KHÔNG CHỊU PHÁ, NÊN XÃ HỘI TA NGÀY NAY MỚI SINH RA NHIỀU... QUÁI THAI.

SÈ GHÈNH.— Trung tâm công giáo tiến hành vừa tổ chức một cuộc hội thảo. Có nhiều linh mục, luật sư, bác sĩ, sinh viên v.v... tham dự. Đề tài rất hấp dẫn. Đó là vấn đề «ngừa thai và phá thai».

Nói đến phá thai là phải nghĩ ngay đến các hành động khiến sau đó phải phá thai. Hành động này ai nghe cũng khoái—trừ các nhà tu thứ thiệt—Hấp dẫn là ở chỗ đó

BS Hoàn, lên phát biểu đầu tiên đề đặt vấn đề, đã nêu ra những tai hại của việc ngừa thai và phá thai. Theo bác sĩ Hoàn, hiện nay có 14 thứ thuốc ngừa thai và thứ nào cũng có thể gây ra những hậu quả trầm trọng cho người dùng.

Ngoài ra còn nhiều phương cách ngừa thai khác như đặt vòng xoắn, dùng nút chặn gọi là nút... coca cola, bơm pomát vào tử cung v.v...

Tóm lại: có rất nhiều cách ngừa thai, nhưng không có cách nào tốt, trừ cắt buồng trứng của phụ nữ. Đó là nói trên phương diện y khoa.

Còn trên phương diện đạo đức, phương diện nhân đạo, thì ngừa thai cách nào cũng là xấu hết, trừ phương pháp Ogino. Bởi vì phương pháp Ogino chỉ là một cách «làm đúng lúc», chứ không phản thiên nhiên.

Kết luận, BS Hoàn cho rằng đây là một vấn đề phức tạp, đang làm điên đầu các nhà lãnh đạo tinh thần trên thế giới. Và ông có ý khuyên bà con có bác nên tiết chế tình dục để khỏi phải chơi trò phá thai tai hại.

Trên đây là BS Hoàn chỉ mới nói về một loại thai bình thường—nooc man—chứ ông không nói về một loại thai rất bình thường—a nooc man—rất cần phải ngừa và phá ngay tức xuyt.

Loại thai này có rất nhiều ở xã hội Anamta, và người bình dân thường gọi là quái thai.

Như mới đây, ông Tổng Xã tiết lộ có nhiều kẻ xin mở cơ nhi viện để trục lợi. Đó là một quái thai. Như DB Trần Ngọc Châu, nguyên là 1 sĩ quan VNCH, rồi làm DB, như lại hầu hạ xịa, móc nối CS. như một ông tây lai đeo mắt đổi lập, chuyên môn chỉ dốt nước một cách vô tội vạ. Như những ông cựu Thủ Tướng, cựu Bộ Trưởng v.v... vét của dân, trốn thuế nhà nước, đoàn chạy sang Pháp làm bồi cho Tây v.v... và v.v...

Nhờ cái «thai» này, vì không ngừa, không phá, nên mới này sanh toàn quái thai. Do đó, có loại thai cần phải phá ngay tức xuyt.

LỘN MỀ

3 CÁI LỢI

Chủ Tịch ủy ban nội vụ TV lại tổ giác: gạo miền Trung biến mất lại tại các tỉnh trưởng và TCTT.

Sợ mang tiếng... «ói lão ăn tiền», HN chưa thể nói chắc là lời tuyên bố trên đây đúng hay sai. Nhưng cứ bằng vào những sự kêu la liên tiếp của các DB, NS, và bằng vào sự... «im lặng là vàng» của giới hữu trách, thì có lẽ đúng.

Dân miền Trung đói gạo. Không có gạo mà mua. Tháng hoặc có gạo thì giá là 3000đ 47 ký. DBNS kêu cứu. Nhà nước im lặng. Sự im lặng đó có một ý nghĩa tốt.

Thứ nhất, các vị quan quyền gần đây hay áp dụng phương châm «chó sủa mặc chó, đoàn người cứ đi». Đất nước ta có 3 quyền, trong đó có 2 quyền nói nhiều nhất là HP và LP.

Cả hai quyền này đều đã từng áp dụng phương châm trên. Hóa cho nên người dân chả còn biết đường nào mà mò. Ai là chó ai là người? Tuy nhiên, hiện nay, trong vấn đề miền Trung hết gạo, quyền lập pháp cứ kêu, quyền hành pháp cứ giữ im lặng, và cứ... đi vạy rõ ràng các ngài hữu trách KT và, TCTT đã coi lời kêu cứu của NS Giải như tiếng... chó (xem tiếp trang 5)

Ở đời muôn sự của chung

SÈ GHÈNH (tin nhà nước) Theo cơ quan bán tin của nhà nước, thì DB Mạc Giao, Chủ Tịch ủy ban ngoại giao HV, sáng 16-2, cho biết DB Ngô Công Đức, chủ tịch UB/TT CH/HV đã lấy số ấn tế của ông để sử dụng.

DB Mạc Giao nói thêm ông đã chính thức gửi thư phản đối với văn phòng HV để chấm dứt ngay tình trạng hai xe chung một số, và cũng đề tránh những liên đới trách nhiệm có thể xảy ra về mặt hình, hộ và phẩm giá riêng.

Tình trạng ông nọ lấy số xe ấn tế của ông kia đã từng hai ba phen xảy ra ở HV. Đó là một hành động cao đẹp. Bởi vì, những ông này quan niệm ở HV cái gì cũng là của Dân cả, chứ không phải hương hỏa mà đãi của riêng ông DB nào. Cho nên xài chung là thường.

Cũng chính vì quan niệm đó, mà 1 số DB đã coi các nữ thư ký là... của chung, cứ việc xài. Ở đời muôn sự của chung... mà lì.

NOC ĐOC

NĂM CHÓ, NÓI LẠI một chuyện Chó trong năm Gà

Trong số báo tất niên Con gà, Con Ong có đăng một bài tổng kết về một số chuyện làm cảm trong năm gà, một trong số những chuyện đó là chuyện ông Nghị Hoàng Thế Phiệt. Nay, toà soạn Con Ong vừa nhận được văn thư của sở báo chí TV, yêu cầu đính chính. Con Ong xin đăng nguyên văn sau đây, và kèm theo mấy nhận xét.

Saigon, ngày 16 tháng 2 năm 1970
CHÁNH SỰ VỤ SỞ THÔNG-TIN BÁO-CHÍ THƯỢNG-NGHỊ-VIỆN
Kính gửi Ông CHỦ-NHIỆM TUẦN BÁO CON ONG — SAIGON —

Thưa Ông Chủ Nhiệm, Trên qui báo số Tất Niên, ra ngày 29-1-1970 nơi trang 3 có đăng bài: "Trước thềm năm Chó, mấy chuyện Chó trong năm Gà".

Phần đầu của bài này, qui báo đề cập đến Nghị Sĩ Hoàng - Thế - Phiệt, mà theo chúng tôi được biết là không đúng sự thật. Vậy xin Ông Chủ Nhiệm vui lòng cho đăng lại những hàng đính chính sau đây:

ĐIỂM THỨ NHẤT.— Về bức thư của Nghị-Sĩ Hoàng-Thế-Phiệt gửi cho Tổng-Thống, không có đoạn nào Nghị-Sĩ Hoàng-Thế

LỘN MỀ

(tiếp theo trang 4)
sủa. NS Giải mà hiệu như thế thì sẽ ức lòng, càng ức lòng ông càng phải tranh đấu may ra dân được nhờ.

Thứ hai, NSDB kêu thiếu gạo âm i. Cả nước đều biết, giới KT và TCTT im lặng, dân sẽ không biết thiếu gạo hay thiếu gạo giả không biết thì sẽ hoang mang người dân hoang mang thì hay có thói quen mua vơ vét để phòng thân. Như thế Ba Tàu sẽ hưởng lợi. Đó cũng là một cách giúp đỡ đồng bào... thiếu số ở Chợ lớn.

Người Tàu vốn là giống dân rất sòng phẳng về vấn đề ơn nghĩa. Nay được nhà nước KT và TCTT giúp đỡ như vậy, lẽ nào họ quên. Rút cuộc quan quyền Anamta cũng được lợi.

Thứ ba, dân miền Trung không có gạo thì... đỡ phải ăn. Không ăn thì đói. Đói rồi thì nhà nước có chủ trương khắc khổ thêm nữa, dân miền Trung vẫn dư sức theo kịp. Dân mà theo kịp được chủ trương của nhà nước, là một cái lợi lớn cho QG.

Một vấn đề có tới 3 cái lợi lớn như thế, thiết tưởng không còn gì phải kêu ca cả.
CON ONG TRANG 5

Phiệt xin Tổng-Thống trích quỹ mật. Đề làm bằng, tôi xin gởi cho Ông Chủ-Nhiệm bản phóng-ảnh bức thư của Nghị-Sĩ Hoàng - Thế - Phiệt, để Ông Chủ-Nhiệm nhận rõ đầu là sự thật, hơn là để nghe người ta đồn đãi.

ĐIỂM THỨ HAI.— Ông Chủ Nhiệm bảo Nghị Sĩ Hoàng Thế Phiệt xuất ngoại tới 3 lần bằng tiền của Thượng Viện để đi thăm con. Sự thật Nghị Sĩ Hoàng - Thế - Phiệt có xuất ngoại 3 lần trong 2 năm 1968 và 1969 nhưng điều có lý do chánh đáng, chứ không phải để đi thăm con như đã bị hiểu lầm. Vì phạm vi bức thư này quá eo hẹp, không thể nào chúng tôi nhắc lại hết những thành tích hoạt động của Nghị Sĩ Hoàng - Thế - Phiệt mỗi lần công xuất, nên chúng

tôi xin mời ông Chủ Nhiệm khi nào có giờ rảnh đến Thượng Viện để gặp Nghị Sĩ Hoàng - Thế - Phiệt, ông sẽ trình bày cho ông Chủ Nhiệm từng chi tiết một, những lần công xuất của ông.

ĐIỂM THỨ BA.— Về sử dụng công xa, Nghị Sĩ Hoàng Thế Phiệt là Ủy Viên Hội Đồng Công Vụ kiêm kiêm soát viên Hành Chánh Kế Toán Thượng Nghị Viện, do đó Ông phải có mặt thường xuyên tại Thượng Nghị Viện bởi thế Thượng Nghị Viện mới cấp cho Ông chiếc xe Ford mà Ông Chủ Nhiệm nói đó. Nhưng chiếc xe này cũng chỉ có phận sự đưa và rước Nghị Sĩ Hoàng-Thế-Phiệt đến Thượng Nghị Viện làm việc mà thôi. Khi xe này về Thượng Viện năm đó, ai có công vụ đều được

ÔNG TÁ

Theo bản tin của phái viên PV mà nhiều báo đã đăng tải, thì vụ kiện tụng giữa Thiếu Tá Nghiêm và chủ nhiệm "hat mít" Thanh Chiêu đã được giải quyết ổn thỏa.

Người ta còn nhớ, hồi cuối năm ngoái, Thanh Chiêu đã chích nhe bà bé của Thiếu Tá Nghiêm. Khiến ông này kéo tới nhà TC ở Hóc Môn định hành hung. Thanh Chiêu khiếp quá, mang cả vợ con lên "tị nạn" tại Cầu Lạc Bô Báo Chí Sài Gòn và tuyệt thực đòi được bảo vệ. Chính Đại Tá Tổng giám Đốc Cảnh Sát đã thân hành "hô tổng" gia đình Thanh Chiêu về nhà, lại cắt cử cảnh sát bảo vệ an ninh cho công dân TC.

Sau đó, Thanh Chiêu đã dứt đơn kiện Thiếu Tá Nghiêm, đồng thời, Thiếu Tá Nghiêm dứt đơn kiện Thanh Chiêu. Ông Nghiêm đã nhờ Luật sư Lê Tùng làm gửi đến các báo một bản minh xác, cho biết Thiếu Tá Nghiêm không hề biết mặt mũi TC ra sao, và cũng chẳng bao giờ tới nhà Thanh Chiêu.

Nay, theo nguồn tin R, thì ngày vừa qua, có một phái đoàn thanh tra của quân đội đã về tận Hóc Môn để điều tra, và có mời hai bên đến đối chất. Trước mặt phái đoàn, Thiếu Tá Nghiêm nhìn nhận có đến nhà ông Thanh Chiêu và toan hành hung.

Riêng ký giả Thanh Chiêu cho biết ông sẵn sàng bái nạy

việc truy tố Th. Tá Nghiêm ra Tòa Án Quân Sự nếu Th. Tá Nghiêm thấy việc kiện nhau chỉ làm mất thời giờ và rút lại đơn kiện tuần báo Muối Saigon và đôi bên đã đồng ý.

Sau đó Th. Tá Nghiêm đã đến văn phòng của Luật sư Lê Tùng Lâm đã xin hủy bỏ vụ kiện ký giả Thanh Chiêu đồng thời ngay khi ấy ông Thanh Chiêu cũng ký giấy bãi nại vụ kiện Th. Tá Nghiêm.

Cờ nhân đã nói, "vô phúc thì dao tọng đình". Vì thế, hòa với nhau, cũng bái nại như vậy là tốt lắm.
Chỉ có một điều không tốt, là thái độ của thiếu tá Nghiêm. Sau khi nội vụ bị TC làm tùm lum, ông Thiếu Tá đã nhờ Luật sư Lâm viết thư cho các báo chối bay chối biển rằng ông Nghiêm không đến nhà TC, và cũng chẳng biết mặt mũi TC ra sao. Nay nếu nguồn tin PV đúng, nghĩa là Thiếu Tá Nghiêm nhận có đến nhà TC và toan hành hung, thì đó là

quyền sử dụng. Ngoài ra Ông Hoàng - Thế - Phiệt không có quyền giữ xe này làm xe riêng.

Như vậy Nghị Sĩ Hoàng - Thế - Phiệt không có lạm dụng công xa và cũng không phải là người phung phí tài sản Quốc Gia.

Đề cho quốc dân đồng bào đừng hiểu lầm Nghị Sĩ Hoàng Thế Phiệt, một lần nữa chúng tôi xin Ông Chủ Nhiệm, vui lòng cho đăng lời cải chính trên đây.

Xin chào ông Chủ Nhiệm. Chánh Sự Vụ Sở Thông Tin Báo Chí Lê-Quang-Thanh

NHẬN XÉT CỦA CON ONG.

1. Về điểm thứ nhất, con ong viết rằng NS Phiệt xin Tổng Thống trích quỹ mật, là căn cứ vào một bài báo đăng trên nhật báo Chính Luận. Tại sao các ông không cải chính trên CL, mà bây giờ mới cải chính. Hơn nữa đọc nguyên văn thư gửi cho Tổng Thống ngày 10-1-70, NS Phiệt đã «trần trọng và tha thiết kính đề nghị cùng T.T doái thương đặc biệt cấp cho các Cô nhi viện một ngân khoản...», thì xin T.T một ngân khoản đặc biệt, không có dư trữ trong đạo luật ngân sách, thì bắt buộc Tổng Thống phải trích trong quỹ mật, chứ lấy ở đâu ra?

2. — Việc xuất ngoại, trên giấy tờ, bao giờ chả có lý do chánh đáng. Không có lý do chánh đáng thì làm sao xuất ngoại bằng tiền của Thượng

Viện được.

Vi dụ, một lần, Nghị Sĩ Phiệt sang Hoa Kỳ, với lý do rất chánh đáng, là

« nghiên cứu về nội quy của TV Hoa Kỳ ». Nhưng « Phái đoàn » chỉ có một mình ông Nghị Sĩ mà hình như ông lại không biết tiếng Anh, thì làm sao có thể nghiên cứu được.

Trong khi ấy thì ông có con du học bên Hoa Kỳ. Do đó, tránh sao khỏi bị « hiểu lầm » là đi thăm con.

Vi dụ một lần khác, ông Nghị Sĩ Phiệt xuất ngoại tự túc, nghĩa là bỏ tiền túi ra mua vé máy bay, đi việc riêng. Nhưng hình như ông lại xin cụ Chủ Tịch Thượng Viện cấp cho 10 ngày công tác phí. Điều đó có phải là một sự phung phí công quỹ không?

3. — Về điểm lạm dụng công xa. Rất cảm ơn sở báo chí đã gửi cho chúng tôi « sự vụ lệnh » chỉ định tài xế lái các Công xa tại Thượng Viện. Theo đó, trong số 20 công xa tại Thượng Viện,

đều do các Nghị sĩ có chức vụ xử dụng. Riêng chiếc xe Ford số VA 7203, thì liệt kê người xử dụng là NS Hoàng thế Phiệt mà không có chức vụ nào cả. Những nghị sĩ

khác phải có chức vụ mới được xử dụng Công Xa, còn NS Phiệt không có chức vụ cũng xử dụng Công Xa. Như vậy có phải là lạm dụng không?

« Ngồi rù gãi háng dái lẩn tẩn »

(Thơ Trần Văn Hương)

một điều đau khổ cho danh dự của một sĩ quan cấp Tá.

HỎI THĂM ÔNG DOANH LÝ

Theo một đồng nghiệp mới tiết lộ, thì nha Doanh Lý Kiến Thiết đã thực hiện một vụ đuổi nhà và cho thuê nhà rất lý kỳ.

Có một gia đình, hiện không làm chủ một căn nhà nào, đã bị đuổi khỏi căn nhà thuê số 110 cư xá Kiến Thiết ở đường Cách mạng, để nha Doanh Lý lấy căn nhà này cho một người khác thuê, đó là một bà có họ với Cựu Ngoại Trưởng Trần Văn Đỗ, và là cô của Bà Ngô đình Nhu. Điều đáng nói là bà này có căn nhà lớn, ở đường Phan thanh Giản, đem sang cho một Nghị Sĩ lấy trên một triệu, rồi đi thuê nhà của Doanh Lý Kiến Thiết, với giá mỗi tháng là 1.500đ.

Đuổi 1 người ở thuê không có nhà, để cho một người đã có nhà thuê, người ta không hiểu Ông Doanh Lý Kiến Thiết

và Bộ Công Chánh định biểu diễn trò phù thủy gì đây?

Nếu không được giải thích thỏa đáng, bọn Con Ong buộc phải làm to vụ này.

CÀM NHÂM

Ông Dân Biểu Mặc Giao, Chủ Tịch Ủy Ban Ngoại Giao vừa tổ um lên với báo chí rằng chiếc công xa do ông xử dụng mang số ăn tế EG.0116, trong khi, một ông Chủ Tịch Ủy Ban Khác ở HV, cũng tự gắn vào xe mình cái số ăn tế đó.

Ông Mặc Giao đã lo xa, nếu ông bạn đồng viện xải cùng một số xe ăn tế với ông, rồi lỡ ra có vụ chở đồ lậu, vũ khí, cán bộ C. Sản hay tại nạn lưu thông bỏ chạy. Ông Mặc Giao còn nói rằng người xử dụng số xe của kẻ khác cũng giống như người xử dụng căn cước giả.

Có một điều thú vị, là câu chuyện trên hoàn toàn có tính cách nội bộ giữa hai dân biểu, tại sao không gặp nhau để giải quyết êm đẹp, lại cứ phải chửi nhau trên mặt báo?

NHỮNG MŨI DÁO ĐÂM SAU LUNG

VÌ ĐỀ HỨC CÀN bận công tác, nên CÀ KÊ ĐỀ NGÔNG, tạm nghỉ 1 kỳ. Vậy xin có lời cáo lỗi. C.O.

Những buổi hoàng hôn của các ngài Nghị Sĩ ba năm đã bắt đầu, nên các ngài khăng khăng giữ lấy một phần đuôi tuyên bố hung hãn quá. Ông tướng André Trần Văn Đôn đã chạy sang tận xứ Cờ Hoa mà nói lớn rằng: « Chính phủ Saigon yếu quá, chưa thể thương thuyết được » và ở nhà ông Nghị Lê Tấn Bửu cũng hằng đi con bọ xít phát ngôn rằng: « V.N. mất chủ quyền từ ngày Mỹ nó sang đây, cứ thương thuyết, bảo Mỹ về là V.C. mất đối trọng tranh đấu hòa bình sẽ có ngay ».

Ông Tướng Đôn là Nghị ba năm, hiện ông đang cưỡi trên lưng cạp đối lập, nên ông tuyên bố vung vít đề mua phiếu sẵn, phụ họa với ông Đôn sẽ có Tướng Tôn Thất Đính, Tướng Nguyễn Văn Chuân. Ông Đôn có thể chế chính phủ Saigon yếu, vì từ gốc ông Đôn có phải dân An Nam đâu, ông là dân Tây cơ mà... Còn ông Bửu, ông Nghị sáu năm, ngửi qua dòng tuyên bố của ông người ta thấy tanh mùi... đò. Thăng V.C. nó bảo « Mỹ là quan thầy của ta », nay ông Bửu nói từ ngày Mỹ qua đây ta mất chủ quyền. Thăng CS nó đòi Mỹ rút đi hết, ông Bửu cũng nói: « thương thuyết với Mỹ đề Mỹ rút đi là hòa bình sẽ có ngay vì VC mất đối trọng đấu tranh ». Lại thật, ý của ông Nghị Bửu và của các « đồng chí » sao mà rập khuôn nhau thế, phải chăng cùng là chí lớn nên gặp nhau.

Trong quá khứ, ai cũng biết ông Lê Tấn Bửu là Trung Tá phục vụ tại Tổng Nha Cảnh Sát, dường như phòng đặc biệt, hay hoạt vụ gì đó. Khi làm Trung Tá, lại ở một cơ quan đặc biệt như vậy, hẳn ông Bửu được tin yêu lắm, và đề đến đáp lòng tin yêu, ông Bửu chắc phải đem hết sức mình ra mà phát huy chính nghĩa dân tộc, đường lối Quốc gia, và bảo vệ uy tín của những người lãnh đạo quốc gia, và cũng hẳn lúc đó, ông Bửu sức mảy mà dám lộng ngôn là ta đã mất chủ quyền đất nước. Nhưng bây giờ khác rồi, ông Bửu đã là Nghị sĩ, ngang vai ngang vế với hành pháp lại là tổng thư ký của một khối, và một mặt trận đối lập với hành pháp, nên ông mới dám tuyên bố hách như rứa, lời tuyên bố của ông nghị Bửu quả có giá trị như một mũi dao đâm vào lưng những người quốc gia ở đây.

BẮT KỶ QUỸ NẶNG VÀO

Ông Hạ Viện vừa ra một dự luật quy định các điều khoản bầu cử Thượng Nghị Viện, trong các điều khoản này có một điều buộc các liên danh độc lập, nghĩa là không có đảng phái nào phải ký quỹ 1 triệu rưỡi, còn các liên danh do các chính đảng có thực lực đưa ra thì được miễn.

Nói về đảng phái V.N. là nói về một cái gì chán nhất, buồn nhất. Một dân tộc có 17 triệu dân mà có tới hai lần 170 đảng, đảng nào đảng nấy như đũa con nít bụng ông, dít teo, chân tay ông sậy, nghĩa là chẳng chút thực lực nào cả. Có đảng thành phần đảng trưởng tức là những người ở trong ban chấp hành trung ương nhiều hơn đảng viên, và mỗi lần tổ chức các buổi hội thảo, người ta phải đi « thuê » người làm cán bộ tới ngồi nghe, rồi ông đảng trưởng cũng âm âm ọ ọ lên máy vi âm — « Thưa các đồng chí cứ loan cả lên ».

Một số đảng có danh tiếng, cái danh tiếng như một vang bóng từ ngàn xưa để lại, và những người lãnh tụ thời nay còn sót lại của thời xưa, thì y như những cái bình vôi (càng sống càng tối, càng lâu càng bé lại) hay như những bức tượng gỗ mục được sơn qua một lớp sơn. Những lãnh tụ loại bình vôi hay tượng gỗ ấy hiện đang bị lũ lãnh tụ nhỏ, những con rắn mối ngậm mặt trên đầu lưỡi, sủi bầy đưa ra làm bình phong để ở đảng sau chúng mưa may y như những con bọ chó mùa bọ.

Trở lại cái việc đóng tiền ký quỹ nếu muốn ra tranh cử thì nên bắt tất cả mọi liên danh có đảng hay không có đảng phải đóng đồng đều, và đóng tới 3 triệu hay 5 triệu chứ không phải triệu rưỡi, đóng rồi đặc cử hay thất cử số tiền ký quỹ đó mất luôn, đem sung vào ngân sách quốc gia. Tưởng tượng có 30 liên danh ra, mỗi liên danh đóng 3 triệu nhà nước cũng thu được 90 triệu, số tiền này đem cho xây nhà trường hay trường học tốt biết mấy! Bắt kỷ quỹ nặng, ngoài cái lợi trên, còn ngăn chặn được nhiều liên danh lem nhem đầy những tên sâu bọ làm người ra mùa may và nói láo.

TRÁI DÀN CHỦ NGỌT VÀ TRÁI DÀN CHỦ CHUA

Một phái đoàn dân biểu Mỹ vừa sang Việt Nam để điều tra cái vụ hai đài truyền thanh và truyền hình Mỹ tại V.N. kiểm duyệt bỏ nhiều tin tức trước khi cho phổ biến, và 2 ông nhà ban xướng ngôn Mèo của 2 đài này bị tống đi tiền đồn sau khi dám báo động cho cả thế giới biết cái vụ đó ngay trên các làn sóng điện.

Chưa biết ông dân biểu Mỹ sẽ làm nên cơm cháo gì trong vụ điều tra này, và nếu sự việc xảy ra đúng như vậy, ông sẽ về Mỹ báo cáo ra sao. Lập pháp Mèo sẽ khuyến nghị, hay khuyến cáo Hành Pháp Mèo những gì Hành Pháp Mèo hiện có tôn trọng các khuyến nghị, khuyến cáo đó không hay lại ném vào sọt rác? Tất cả những cái đó còn chờ.

Riêng cái chuyện 2 anh xướng ngôn Mèo tố cáo tin tức bị kiểm duyệt trước khi phổ biến thì có điều khen mà cũng có điều chê; khen là 2 anh có tinh thần dân chủ cao độ, việc kiểm duyệt tin tức là một hành động chà đạp nền dân chủ Hoa kỳ không thể chấp nhận được cần phải tố cáo, cần phải sửa sai « chánh quyền Mỹ ở địa phương này », mà đại diện chánh quyền là ông già tú lạnh Băng Quơ.

Chê ở chỗ 2 anh không thuộc tục ngữ V.N. « nhập giang tùy khúc, nhập gia tùy tục ». Người Mỹ tới sống trên nước V.N. phải theo « tục lệ » VN, phải theo luật lệ VN. Luật lệ VN nó có « kỷ cương » kể nó, cũng phải theo. Hiến pháp 9 nút của VN quy định cho tự do báo chí, tự do tìm tòi nhưng tin tức đăng báo nhất là trên các đài truyền thanh truyền hình thì tự do hãy chờ một tí, còn xét lại, còn thông cảm và cuối cùng « cúp ». Sự tự do và nền dân chủ ở Việt Nam nó như vậy, nhà cầm quyền Mỹ ở V.N. vì quá thông luật lệ V.N. nên kiểm duyệt là đúng, đúng với đường lối và chánh sách Việt Nam lắm... lắm. Hai anh Mèo xướng ngôn cóc biết gì hết sửa bậy, tố cáo láo, đáng bị ra mặt trận lắm còn oan khuất nỗi gì! Còn phái đoàn dân biểu Mỹ, các ông nên biết rằng, trái dân chủ trồng trên đất Mỹ thì ngọt, chứ đem sang trồng trên đất VN thì nó chua lắm, các ông hãy đi về đi cho được việc. **ONG VÔ VỆ**

CHÍNH KHỨA NĂM « CHÓ »

PHÓNG SỰ LEM NHEM

I. — ĐẢNG TRƯỞNG BẮT ĐỊA của CÀ CHỚN

— Năm mới năm me, em xin chúc Đảng trưởng năm nay bắt địa bằng năm bằng mười năm ngoài, cho toàn Đảng chúng em được nhờ!

Trên đây là lời chúc đầu năm của gã Tư Điều Đóm với Đảng trưởng Đảng Bắt Địa vào lúc 0 giờ ba mươi phút Mồng Một Tết Con Chó, sau khi dài tôi Hót và Nịnh vừa truyền đi khắp nước lời chúc Tết của Đảng Tối Cao.

Đảng trưởng bắt địa nhà ta đang ngồi xoa mà chực với hai nghị Sĩ đồng viện và một lãnh tụ của Đảng Độc Lập... cui. Tư Điều Đóm là Tổng thư ký Bắt Địa đó thìêng, và được coi như một thủ hạ tin cẩn nhất của Đảng trưởng, nghe hẳn chức xong, Đảng trưởng bèn nhường chân mà chực cho một tên châu rìa, để đứng dậy kéo Tư Điều Đóm vào phòng trong bàn chuyện « bí mật quân sự ».

Hai thầy trò bắt địa này quả thật là hai thái cực Trờ thì ốm tong teo, má hóp, môi thâm xỉ, vai so, rỗ ra là một anh

CON ONG TRANG 6

nghiện oặt xà lai. Ngược lại, thầy phó pháp cứ y như là con heo nọc, chứng tỏ thầy đóp rất kỹ, mà du hí cũng một cây. Da mặt của thầy dày như bánh dày ngày tết phơi khô, đúng là một đặc điểm tối cần thiết với các chánh khừa thời đại. Đôi bàn tay của thầy như hai nải chuối mần, với những đầu ngón tay sần sùi, chắc là vì phải điếm tiền quá nhiều.

Vừa vô phòng trong, Đảng trưởng đã hỏi luôn:

— Thế nào, bữa nay là ngày đầu năm, nó lì xì cho tao được bao nhiêu?

Tư Điều Đóm gãi đầu gãi tai:
— Dạ, năm mới năm me, đàn anh đừng mắng mỗ tội nghiệp. Nó than « kẹt » quá, nó nhờ em xin đàn anh bớt dùm cho tí tình...

Đảng trưởng bồng mồm môi, dầm xuống mặt bàn cái « thỉnh », hai con mắt lượn đàng sau kiếng cận thị biến thành hai con ốc nhồi:

— Không được. Đầu năm không có lệ bớt xén. Xui cả năm của người ta. Về bảo nó bữa nay phải lì xì cho tao đúng nửa tề, không được thiếu một cắc... Đã ba bữa cuối năm tao bớt cho nó rồi, hôm nay phải nộp đủ lấy hên nghe chưa?

Gã Tư Điều Đóm bèn rút trong túi áo vét ra ba cái gói khá lớn, bọc giấy nhựt trình rồi xoa hai tay vào nhau, cúi đầu lễ phép thưa:

— Dạ, đây mới có ba bó, xin đàn anh cầm đờ, để em chạy lại nó ngay, bảo nó đưa thêm hai bó nữa.

Đảng trưởng xoa tay lắc đầu:

— Không được. Không đủ địa là tao không bắt. Mày cầm về đi...

Gã thủ hạ, mặc dù thừa biết rõ tim đen của lãnh tụ rồi, vẫn cứ giả bộ tuân lệnh.

— Vâng ạ! Đàn anh đã muốn là Trờ muốn. Em phải đem cái gói này ném vào mặt nó mới được.

Nói xong gã ôm ba gói giấy nhựt trình vào lòng, từ từ quay gót.

Nhưng gã mới bước đi được một bước, đã nghe thấy Đảng trưởng gọi giựt lại:

— A mà thôi! Để ba cái bó đó lại đây. Lát nữa, bà xã nhà tao còn cần có tí tiền lì xì cho tụi con nít chó. Chút xíu nữa là tao quên mất. Thôi, mày cứ đi tay không tới nó, kêu thêm hai bó nữa cho tao.

Tên Tư Điều Đóm vâng vâng dạ dạ liên hồi, rồi lẹ làng rút dừ ra cửa...

Đến đây, chắc hẳn quý vị đều thắc mắc: không hiểu hai thầy trò cái nhà anh Đảng trưởng bắt địa này mới ngày đầu năm đã bàn những chuyện bí mật gì vậy? Chuyện gì mà linh kính toàn những địa với bó, mà lại có vụ đòi bớt xén thế?

(CÒN NỮA)

Đố chơi để chọc

CÔNG CÙNG NHƯ TƯ

HỎI: Đố biết tại sao sấp tới đây, Ông Nhà Nước lại thu học phí trường công?

TOÁN A: Phải thu như thế cho công bằng xã hội, nếu không sẽ mang tiếng là trọng trường công, khinh trường tư.

TOÁN B: Vì chính phủ ta nghèo, học trò có đóng góp, thầy giáo mới có hi vọng được tăng lương.

TOÁN C: Bởi vì cụ Nguyễn Lưu Viên sợ bị thua «điểm» cụ Phan Kim Ngọc.

BAN GIÁM KHẢO: Bồng! 5 điểm cho toán C. Cái toán lính mới tò te này coi bộ khá đấy. Ráng nữa lên đề mà giữ giải thưởng «Vô giáo dục».

ONASSIS LY DỊ JACKIE:

HỎI: Vì lý do gì mà lão tỉ phú Hi-lạp Onassis dùng một phát lại tính chuyện ly dị với bà Jackie?

TOÁN A: Vì ông Onassis cứ đi ăn chả hoải. Hết ám ở với cô bồ cũ Onaria Callas, lại lần sang Việt Nam chui vào phòng trà Tự Do, đòi ăn xỉ mụi chua Uyên Phương.

TOÁN B: Không phải. Tại bà ăn nem bị phát giác. Người ta bắt được tới bốn bức thư «tinh» rất chí là mùi mẫn của bà gởi cho ông Gilepatrick đó!

TOÁN C: Nói như vậy chỉ là bề ngoài hết. Bên trong chính là tại sự Onassis hết xỉ quách, hoặc là bà Jackie nhà ta bị cái chứng lạnh lũng.

BAN GIÁM KHẢO: Tâm bậy tâm bạ hết trơn. Câu trả lời đúng là: tại nhà báo nói lão ăn tiền!

ĐẢNG TA CHỮA CỜ BỊCH

HỎI: Tại sao dân chúng lem nhem cờ bịch còn thì bị xúc về phú de, còn đảng ta chữa cờ bịch ngay tại trụ sở, ăn thua hằng mấy triệu mỗi ngày, lại không

30, mà còn cờ tinh ghêch đình huỳnh?

TOÁN C: Tại vì đảng ta nghèo, đảng viên nào cũng đòi có lương chứ không chịu đóng góp, các xếp lãnh tụ của đảng lại có nhiều «em», mỗi tháng mấy tế tự cấp chẳng đủ đâu vào đâu, cho nên cần phải chữa cờ bịch để tự lực tự cường.

TOÁN B: Đảng là Đảng, dân là dân, so bì thế quái nào được. Nếu cờ bịch là một quốc sách, Đảng ta cần phải xung phong gương mẫu thi hành trước để dân chúng noi gương. Còn ngược lại, nếu «cờ bạc là bác hùng bản», thì cũng không nên để dân chúng bị bần, mà Đảng ta phải tinh nguyện lãnh cái bản trước dân mới phải.

TOÁN A: — Đầu phải vậy. Các tay trùm cờ bịch là Chú Ba, mà các Chú Ba luôn luôn có sẵn nhiều gươm quý, cờ Thái A, Can Tương, chém sắt như bùn. Khi mà từ Đảng trưởng, Đảng phó, xuống đến các điều đốc viên, rồi đến Cờ lớn, Cờ con đều được múa gươm, thì đến mười cái trụ sở biến thành Kim Chung Đại Thế Giới cũng được, chứ đừng nói là một.

BAN GIÁM KHẢO: Cả ba toán đều chưa đáp đúng hẳn. Nên hiểu rằng cờ bịch cũng giống như nhót, nếu có chiến đấu thì nhót hoặc cờ bịch tí tinh cũng không sao. Đảng ta là Đảng chiến đấu nên được quyền đó. Ngoài ra tất cả những Đảng đứng giữa đứng bên, đứng ngoài, đứng trên đều là không được quyền chữa cờ bịch, ô kê?

XỊA LÀ MỘT SỰ ĐIỂM NHỤC?

HỎI: Trong khi chối mình không phải là Xịa, ông Dân Biểu Bồ Cu Châu đã sỉ vả Xịa ở VN là một sự điểm nhục, điều này đúng hay sai?

TOÁN A: Đúng, vì nhiều ông Dân Biểu Nghị Sĩ đã chê cười ông Bồ Cu đi làm Xịa. Có ông Chủ Tịch Ủy Ban Ngoại Giao nói chỉ cộng tác với Xịa thôi cũng đủ nhục rồi, đừng nói tới Xịa chính cống.

TOÁN C: Sai. Ngày trước các Cụ Diệm, Nhu nhờ có ông Trùm Xịa Lansdale phủ hộ nên mới được ngồi yên vị trong Dinh Độc Lập. Ngày nay không thiếu gì những ông «lớn» lấy làm hạnh diện là người của Xịa. Hơn nữa, trong mọi cuộc đảo chánh, chính lý, binh

biến, cách mạng, có cuộc nào hay không có bàn tay của xịa?

TOÁN B: Chi nhục khi nào xuống ngựa, còn đang ở trên ngựa thì vẫn là vinh.

BAN GIÁM KHẢO: Về-ri oeo, 5 điểm cho toán B.

CHUYỆN GÌ SAU ĐỒ KHÓA?

HỎI: — Báo Độc Lập kể chuyện: trong chuyến ra Trung, ông Dân Biểu tượng cầm thấy trong phòng ông Bồ Cu có tiếng cười rí rả, ông tượng cầm bên ghé mắt nhìn qua ổ khóa, và thấy hiện ra một cảnh xine tềch xa. Vì chuyện đó mà sau này ông tượng cầm suýt bị ăn guốc. Cái cảnh trong ổ khóa là cảnh gì, giữa ai với ai mà ghê gớm vậy?

TOÁN A: Ông Bồ Cu và nàng Kiều Lá Đờ đấu súng.

TOÁN B: Không phải. Ông Dân Biểu Lý Tường và nàng Kiều đóng phim tềch xa, vì chính ông Lý Tường đã kể truyện này cho báo Độc Lập.

TOÁN C: Cũng không phải nốt. Chẳng có ông dân biểu nào dính liu vào vụ này. Bên trong ổ khóa chỉ có nàng Kiều và phái viên Độc Lập mà thôi. Chắc là đấu súng vì chàng này đã viết như vậy.

BAN GIÁM KHẢO: Toán C tinh mắt nhất: 5 điểm!

THANH NGÀ MUỐN TRẢ CHỒNG

HỎI: Vì lẽ gì, trước kia Thanh Nga thương Đại úy Mẫn ra rít, mà bây giờ lại muốn trả cho vợ lớn?

TOÁN C: Theo cô Thanh Nga, ông Đại úy nhà ta «lắm chuyện» còn theo bà bầu Thơ, ông rề quý này làm nhiều chuyện kinh khủng.

TOÁN B: Tại có hình bóng của một ông lớn hào hoa phong nhã xịa vô.

TOÁN A: Tại mới đầu năm, dài ti vi đã bắt cô Thanh Nga đóng tuồng «Lỡ bước sang ngang» làm cho cô tủi phận hơn duyên.

BAN GIÁM KHẢO: Khá lắm. 5 điểm cho toán B.

Lục Xi

VẠN TỐC MAI

MỪNG TUỔI ÔNG DOVE

Cuối năm con gà, lợi dụng Con Ong áxá tội vong nhân», ông lưu manh Dove đã vùng lên rất hỗn xược. Sự hỗn xược của ông lưu manh Dove được đồng nghiệp Tin Điện giáo dục cho một bài đích đáng. Rồi các đồng nghiệp khác cũng thay Con Ong mà xỉ vả ông Dove không tiếc lời. Ông Dove chơi cái trò khá ổ, dăng bao cấm on Con Ong lu bù. Trò của ông bên bị bà Hạnh Phúc Xã thanh minh trời chết. Trong năm, Vạn Tốc Mai có hứa ra giềng ngày rộng tháng dài sẽ hầu chuyện ông Dove. Bài đầu năm của Vạn Tốc Mai là để mừng tuổi một tên lưu manh.

BỘ Y TẾ CHÚNG TÒ CÓ THIÊN CHÍ.

Bộ Y Tế đã tỏ ra có thiên chí khi tung cái thông cáo cấm chỉ máy thủ dâm Dove. Đáng lẽ, thông cáo thêm câu «... và các máy tương tự Dove», Bộ Y Tế đã cố gắng quên nên quên bu nó mất. Đó đó, có tên thợ cái nào đó quần su ra rít. Dove, hiện ngang đòi đơ «chim» cho Bộ Y Tế... thí nghiệm! Bộ Y Tế chưa đáp lời thách thức của ông lưu manh Dove. Có lẽ,

miền Nam quá dân chủ, thành thử, nhà nước cũng chẳng thêm chấp với một thằng lưu manh đòi đơ «chim» trước mặt các quan lớn của Bộ Y Tế chẳng? Theo ý Vạn Tốc Mai, Bộ Y Tế nên mời Y Sĩ Đoàn và Đại Học Y Khoa tới rồi mời ông Dove tới luôn. Cần gì 3 tháng. Chỉ 24 tiếng là ông Dove teo mẹ nó chim của ông Dove. Nếu ông tịch, đất nước càng bớt đi một điểm già nỏ hòng.

THƯƠNG ÔNG NGHỊ ĐÌNH

Ông lưu manh Dove đã nhờ nhật báo Công Luận phê trương lập trường bom chim của ông ta. Trên trang 3 của một số báo Công Luận đối lập nhà nước, người thức giả bàng hoàng đọc bài báo có tit lớn, tit nhỏ bênh vực nền bom chim, đây chẳng hiểu vì tòa soạn sơ ý không đề rõ «Bên cây dăng có trả lệ phí» hay báo Công Luận đối lập mí lý Bộ Y Tế. Ông nghị sĩ kiêm chủ nhiệm Tôn Thất Đình bận đi công du ở nước ngoài đã không hay biết gì cả. Đó là điều buồn cho tờ Công Luận. Và Vạn này dâm thương «người hùng» Tôn Thất Đình. Một tờ báo lớn, tư cách đường ấy, chả lẽ lại thêm dăng một cái quảng cáo khá ổ của lưu manh Dove?

Vạn Tốc Mai chờ ngày ông Đình về nước sẽ chất vấn ông xem sao.

LUẬT LỆ GIAO CHỈ

Tuy Bộ Y Tế đã cấm chỉ máy bom chim Dove nhưng không ai thi hành lệnh của Bộ Y Tế cả. Lưu

manh và đồng nghiệp của nó vẫn tiếp tục quảng bá máy thủ dâm, máy thể thao dương vật. Y sĩ Đoàn đã gửi văn thư yêu cầu các vị chủ nhiệm các báo nên thận trọng khi cho đăng những quảng cáo bịp bợm, nhất là những quảng cáo có tính cách phi... y tế! Nhưng cóc ông chủ nhiệm nào nghe, trừ ông chủ nhiệm báo Con Ong. Ôi luật lệ Giao Chỉ ta. Cấm cứ cấm và bán vẫn bán. Vạn này xin ngả nón bái phục Sở Vệ Sinh Đô Thành!

THẬP THÀNH VIẾT HỒI KÝ

Sau tướng Đình, làng báo đang đua nhau mua hồi ký của nhân vật tên tuổi. Hòa Bình dăng Hồi Ký Đỗ Thọ. Độc Lập dăng Hồi ký Cao Văn Luận rồi con gái ông bồ cu đỏ Trần Ngọc Châu. Cảm thấy hồi ký ăn khứa, tuần báo Con Ong đã xin cô Thập Thành viết giùm hồi ký. Cô Thập Thành ô kê rồi, Tuần sau, bạn được Con Ong sẽ được thưởng thức Hồi Ký Thập Thành, một hồi ký tàn bạo, ác ôn, tóe máu của một con đi liếm sĩ nhất Giao Chỉ. Thập Thành sẽ hồi tưởng lại những tháng năm «đi» với các nhân vật lịch sử Mỹ — Việt.

Bạn đọc, đón coi, từ tuần tới, Hồi Ký Thập Thành một hồi ký phơi bày những sự thật bầy nhầy của lịch sử chó đẻ!

VẠN TỐC MAI

(Con vô thừa nhận của nghị Hách)

DIỆP BẢO TÂN

QUẢN LÝ

MAXIM'S theatre restaurant - night club

13-15-17, Tự Do — Saigon

Đ.T.: 20.575 — 20.576

RẠP CHIẾU BÓNG

REX & ĐẠI-NAM

Âm thanh nổi — Máy lạnh

Đ.T.: 90.772 — 20.222

Năm mới xin mời quý vị hoan hỷ

THƯƠNG THỨC XUÂN : 79

Vì nếu quý vị ngụ tại SAIGON mà chưa thưởng thức «PHỞ 79» kể như quý vị chưa thực sự ở lâu tại SÀI GÈNH.

Ở mọi nẻo đường đất nước về SAIGON chưa viếng «PHỞ 79» kể như quý vị chưa nhiệt tâm thưởng thức hương vị thơm ngon của SÀI THÀNH.

PHÚ ĐỀ GIAO CHỈ

ĐIỀM LẠ ĐẦU NĂM CHÓ

Điềm lạ đầu năm chó đáng kể nhất là cái sự quý vị quan to sủng ngấn tự nhiên... khởi sắc đột ngột gửi thiệp mừng xuân chúc tết cho báo chí lu bù, mọi năm, chỉ có những anh chủ báo thuộc thành phần sớt rét ngã nước mới chăm chỉ, cần mẫn gửi thiệp mừng xuân các ông lớn. Năm nay, nhờ ơn mưa móc của Đệ Nhị Cộng Hòa, quy chế báo chí ra đời, quan to sủng ngấn đâm ra sớt rét ngã nước. Bởi vậy, ngay cả những thằng viết báo quen cũ Du này mà bỗng nhiên, nhận được vô khối thiệp mừng xuân kèm ước của những nhân vật quyền quý Du này vốn... Kính nhi viễn chi.

Có thằng đàn em kể rằng nó đang trốn quân dịch thấy mẹ mà lại được thiệp chúc tết của... tưởng vùng l! Tưởng vùng viết tay những lời nồng nàn rồi đích thân viết cả tên người nhận ngoài phong bì. Thằng đàn em hoan hỉ hỏi Du này:

— Vậy là điềm gì?

— Điềm bần.

— Sao lại bần.

— Vì mày sẽ hết đối lập. Người Giao Chỉ ta dễ mua chuộc bằng cảm tình lắm. Nó dọa mày, mày dèch sợ chứ nó từ từ với mày thì nó có tội, mày cũng phe lờ. Người quốc gia của chúng ta thế cả. Do đó, đánh mãi vẫn cóc hết tham nhũng.

Thằng đàn em buồn rầu:

— Than ôi, từ nay ta hết thọi ông tướng vùng nọ.

Vậy đó là điềm lạ đầu năm chó.

PHÉP NƯỚC VÀ TÌNH CẢM

Ông Lưỡi Lê bên Nhật báo Công Luận của Nghị sĩ Tôn Thất Đình mới vừa mới "pô ti nê" một đường bay bướm như vậy:

Cũng trong cái môn này, hôm qua L.L. đọc báo Đ.L. thấy có đoạn bài viết của cô con gái 18 tuổi của nhà dân biểu Trần Ngọc Châu như thế này:

"Mẹ tôi kể rằng ngày mẹ tôi lên xe hoa về nhà chồng, là phải rời xa cha mẹ để lên Đà Lạt sống chung với cha tôi, trong một cư xá dành riêng cho sĩ quan của trường võ bị, và cũng ngày đó tôi đang thành hình trong bụng mẹ tôi.

Lúc bấy giờ, ba tôi Thiệu úy, ông Thiệu Trung úy, hai người là bạn cùng khóa, ở cùng nhà, nấu ăn chung một bếp...

Trước khi đọc bài này, L.L. có đọc bài của báo Mỹ New York Times cũng cho biết, ông Thiệu và ông Châu là bạn thân lúc còn là sĩ quan cấp thấp.

Thủ thiệt đọc rồi hồng tin lắm. Nhưng bây giờ đã rõ...

Ý của ông Lưỡi Lê là muốn trách ông Thiệu đã quên cảnh "chung nhà" ngày xưa khi ông Thiệu trở thành tổng thống. Du này không phải là đứ đàng bi chuyên nghiệp nhưng muốn bênh ông Thiệu một phất. (Xin quý vị đừng báo trong phủ tổng thống đừng trình Người mẫu báo này, nhờ Du được đền ơn thì bỏ mẹ đất nước). Ông Thiệu và ông Châu là bạn thân. Nhưng ông Châu — cứ theo quốc hội thời — nay là người có tội với dân tộc. Thường thì người ta để vì tình bạn mà xá tội của bạn, dù là tội với dân tộc. Nhưng ông Thiệu đã biết quên cái tình đó. Ông chỉ nghĩ đến quyền lợi chung của đất nước. Thế thì, không khen ông Thiệu thì thôi, tại sao còn trách ông Thiệu quên tình xưa nghĩa cũ?

Vì quyền lợi của dân tộc, ông Đình đã quên tình riêng với ông Diệm để lật đổ ông Diệm. Đã ai nói kháy ông Đình đâu. Có lẽ ông Lưỡi Lê đã quên vụ này. Đó là điều buồn cho cả ông Lưỡi Lê lẫn ông Tôn Thất Đình. Người ta lại tội nghiệp cho ông Đình vì ông bạn đi xa.

NÓI LẠI CHO RÕ

Trong năm, Du Thần Chi đã quảng cáo không công cho hội chợ nữ Vương Hòa Bình. Có vài điềm sai cần nói lại cho rõ.

1.— Hội chợ tổ chức là để lấy tiền tái lập trại chăn nuôi ở Bình Lợi. Trại chăn nuôi này mở ra là để lấy tiền nuôi các em nhỏ tật nguyền tại trung tâm Regina Pacis chứ không phải để thiết lập bệnh viện chuyên trị bệnh tê liệt.

2.— Các em bị bệnh tê liệt nếu không được Terre des hommes cho đi ngoại quốc chữa thì cũng đã vẫn được điều trị tại Viện Quốc Gia Phục Hồi Sài Gòn và các chi nhánh ở Quy Nhơn, Đà Nẵng, Cần Thơ. Trước khi các trẻ em tê liệt được vô Trung Tâm Regina Pacis, các em phải được các bác sĩ của Viện Quốc Gia Phục Hồi khám nghiệm và giải phẫu trước. Và ở Trung Tâm Regina Pacis các cô y tá hoạt động cạnh các nữ tu sĩ đã có tinh thần phụng vụ và thương yêu các em xấu số.

Du này xin nói lại cho rõ. Các cô y tá thích cầu vẹo các em và bắt nạt cha mẹ các em chỉ có thể tìm thấy ở các nhà thương thí.

THÔI ÔNG ĐỀ CHÚNG TÔI KIỂM ĂN

Người đối lập tổng thống Thiệu, Kỳ nhất Giao Chỉ, trong mấy tháng gần đây, là nghị sĩ Trần Văn Đôn. Từ ngày ông Đôn và giáo sư Bông phất cờ đối lập, tuần báo Con Ong bỗng hốc hác. Có tí thịt nạc đối lập bán báo kiểm ăn, thiên hạ giành hết. Nhưng rất mừng là:

— Ông Đôn mặc nhiên công nhận (vì ông không cãi chính) ông là dân Tây. Vậy từ nay ta cứ kêu ông là André Đôn cho nó chính danh đề hợp với ý Không Từ. Ông André Đôn vì là dân Tây, sẽ hết hy vọng ủng cử Tổng Thống Mặc dù vậy ông đã là nghị sĩ Giao Chỉ! Thôi, hết mệnh Tổng Thống ông nên xê ra cho chúng tôi đối lập. Người Tây chỉ có quyền xâm lăng, đặt nền đô hộ và không có quyền đối lập. Ông Đôn hết đối lập, Con ong sẽ khá.

— Ông Bông theo tin báo đăng, là một trong những "càng đi đũa" thủ tướng. Ông Bông làm thủ tướng, báo Cấp Tiến sẽ chuyên hướng đối lập. Con Ong sẽ gặp khó khăn mí lý "phong trào" nhưng vẫn được độc quyền đối lập. Cuộc đối lập trong tương lai, chắc chắn, sẽ tóe ông khói.

TÍNH TRƯỞNG BẠC LIÊU NỒI GIẬN

Đầu năm con chó, quan tổng đốc Bạc Liêu đã biểu diễn một màn không chó tí nào. Rất người. Thối thường, hễ đã làm tổng đốc là phải sợ các quan lớn trung ương. Đối với nghị sĩ, dân biểu, tổng đốc càng né như ta né còi ó đại. Hầu hạ, phục dịch kỹ lưỡng. Nhưng quan tổng đốc Bạc Liêu, người mà nhân vị thắm màu áo, đã dám lớn tiếng mạt sát và đòi ăn thua đủ bằng "xéng" mí lý ông dân biểu nặng ký lò nhất nước là ông Dương Văn Ba. Vụ này nó chứng tỏ vài điều sau đây:

— Quan tổng đốc Bạc Liêu: thanh liêm. Người thanh liêm thì dèch sợ ai cả. Càng không sợ dân biểu họp báo tố cáo những là tham nhũng thối nát, bất lực.

Quan tổng đốc Bạc Liêu biết bảo vệ m ú áo kaki ông đang mặc, Tướng đầu tỉnh không sợ Việt Cộng, há sợ một anh dân biểu chưa biết, chưa dám cầm súng bắn kẻ thù mà thích làm tàng.

— Quan tổng đốc Bạc Liêu thối một luồng lửa hùng vào hồn các quan tổng đốc trót hèn. Từ nay, bố bảo dân biểu lem nhem cũng cóc dám hoành hợc tính trường.

Nhân danh một kẻ chiêm ngưỡng anh hùng. Du này xin gán tặng quan tổng đốc Bạc Liêu một... Phú Đề bội tình và cái gậy đánh chó!

DU THẦN CHI CẦM TRÒNG

MẮNG DÂN KỶ QUẢ

Công pháp đình Sài Gòn có một cái giấy xanh đề xin tư pháp lý lịch. Ai muốn có một cái giấy phải nộp một cái căn cước hay một cái khai sinh. Người nhận căn cước và phát giấy xanh gồm vài ba ông bà. Nhưng chỉ có một ông nặng tinh thần bang bạnh. Sáng thứ ba 17-2-1970, Du này có tới đó, xin một cái giấy xanh. Thấy ông bang bạnh mắng dân hơi kỹ. Dân cười khây và phản ứng bằng cách xưng hô "Bầm cụ, có cháu đây". Ông cụ trong dân non choẹt này, vì chỉ được phát giấy, nên kiến thức chưa đủ hiểu người dân chứ mình, dù ông ta là người quê hương của Trưng Quỳnh. Ông hô, đáp khê ông cũng la. Đứng xếp hàng xa, chưa vô kịp, bắt ông đợi, ông cũng la và bắt đợi lâu hơn. Đứng trong trường cho rộng lối, ông cũng la.

Thôi ông, cái pháo nổ lớn thì rồi chỉ tan xác và xác pháo bị người ta dẫm lên. Quan tòa còn chả nỡ "chửi" tội nhân, ông mới làm có cái công việc phát giấy mà dám "chửi" người vô tội tới xin tư pháp lý lịch ư? Rất mong ông chủ sự Văn Quy Tư Pháp Lý Lịch Trưng Quỳnh giáo dục cho nhân viên bang bạnh này một bài học làm người.

ÁC CƠM TÔI HẠI TAO

Số Tân Niên, vì bôn báo Chủ nhiệm và kẻ bắt chó chuyên nghiệp bận đi xa nên ông Đoàn Dự (Không phải Đoàn Dự báo Sống) đã cầm tròng hộ một kỳ. Bài của Đoàn Dự đưa thiếu nên phải trám vào một bài của thợ viết từ Vũng Tàu về đã nghe một vài người không hiểu vì đồ ký hay ghen ghét sao đó tố ông Bác Sĩ Rừng.

Ông thợ viết của C.O. vì quá thành thật nên đã bị những thằng thối mồm lợi dụng và ông phang ông B.S. Rừng 1 quả đầu đinh. Ông có ngờ đâu phang ông Rừng tức là đã vô tình thọi vào tim ông Minh Võ. Vì giữa ông B.S. Rừng và Minh Võ là bạn "Ami D'or", ông Minh Võ chỉ còn nước nói nhỏ với ông bạn quý: Tao sẽ tặng cho mày 1 chiếc sơ mi Tobia để mày sớm về thăm quê Nội. Đúng là thằng "ăn cơm tôi hại tao".

TRĂM HOA ĐUA NỖ

Đầu tháng 3-1970, ít nhất, cũng thêm mười nhật báo và 10 tuần báo ra đời. Số độc giả mua báo để đọc chỉ có chừng 300 ngàn người. Báo ra đồng, độc giả sẽ san sẻ và không có thêm, trừ thêm độc giả muốn hay mượn báo. Do đó bị kịch tặng quà, phá giá sẽ diễn ra rất hào hùng. Báo bé sẽ xúm lại chửi báo lớn. Giá giấy báo lại sắp tăng 100 phần 100 cùng với nước ngọt, la ve, thuốc lá. Trăm hoa đua nở sẽ héo dần rồi... tôi. Trước cảnh hãi hùng tăng giá giấy báo, Con Ong lấy làm đau lòng trước cái viễn ảnh phải mỗi thêm độc giả vài tí. Kiềm ước, các báo tăng giá, Con Ong là báo duy nhất chịu thiệt để chống... kiềm ước. Lần này, chắc khó chống lắm đây. Xin bạn đọc hãy cùng Con Ong buồn mười lăm phút.

CAO LỖI

Trong năm, chúng tôi có giới thiệu cuốn tiểu thuyết Mơ Thành Người Quang Trung của Duyên Anh. Nhưng vì lý do kỹ thuật, cuốn tiểu thuyết không phát hành kịp. Nay đã phát hành khắp nơi. Xin bạn đọc hãy vô gặp về mà đọc. Cam đoan các bạn sẽ vui thú và hả giận.. Mỹ làm tàng!

in tại nhà in Dân Nguyễn 54 Võ Tánh Saigon
Quản nhiệm: NGUYỄN-VĂN-MINH

VIỆN BÀO CHẾ

BIOFARMO

155 Hai Bà Trưng — Saigon
Đ.T. : 21.901

Cty Thủy Tinh Việt Nam

Công Ty nặc danh vốn 170 000 000 100 VN
CHUYÊN SẢN XUẤT VE, LỘ ĐỦ LOẠI
VỚI KỸ THUẬT VÀ MÁY MÓC
TỐI TÂN NHẤT VIỆT-NAM
TỐT VÀ RẺ HƠN SẢN PHẨM NGOẠI QUỐC
— Trụ sở Thương Mại: 16-18, Hai Bà Trưng (Lầu 1)
Đ.T : 25.198 SAIGON

Viện Bào Chế

ĐÔNG-Á DƯỢC-HỘI

24, Nguyễn-Văn-Hùm, SAIGON
Đ.T. : 23.623